

det er naturligt, at lige præcis det center kommer med ind under hatten i det nye institut for internationale studier.

Vi ser heller ingen grund til, at Det Danske Center for Menneskerettigheder skulle erstattes af et nyt institut for menneskerettigheder, men vi kan selvfølgelig konstatere nu, hvor vi har lovforslaget foran os, at aktiviteterne under Det Danske Center for Menneskerettigheder videreføres i det nye institut, og det gør de jo under fuld iagttagelse af Parisprincipperne.

Da det jo har været en væsentlig del af debatten, der er gået forud for lovforslaget, vil jeg sige, at det selvfølgelig er tilfredsstillende, at det nu er slået fast, at det nye institut skal bevare den samme uafhængighed, som Det Danske Center for Menneskerettigheder har i dag.

Jeg synes heller ikke, det er så oplagt endda nu at nedlægge Nævnet for Etnisk Ligestilling, før et nyt klageorgan oprettes – for nu at komme hele vejen rundt.

Derimod kan man sige, at det, der var oplagt, nemlig at styrke den samlede udenrigspolitiske forskning ved især sammenlægning af DUPI, Center for Udviklingsforskning og Center for Freds- og Konfliktforskning, efter vores opfattelse er blevet forplumret noget ved, at man indtager både Center for Holocaust- og Folkedrabsstudier, og også, at man har valgt at nedlægge Det Danske Center for Menneskerettigheder, som dog genopstår i form at et nyt institut for menneskerettighedsstudier.

Vi har forud for debatten her, og det takker jeg for, fået de høringssvar, som er afgivet under, må man nok sige, et meget stort tidspres, hvilket flere af høringssvarene også bærer præg af.

Jeg synes, at der uanset idealet også for Kristeligt Folkeparti rejser sig en række spørgsmål til det fremsatte forslag, bl.a. om selve ledelseskonstruktionen, om det ikke giver mere bureaukrati osv. Jeg synes jo altså, at da der også er rejst væsentlige indvendinger i de høringssvar, der vedrører, om de aktiviteter under Dansk Center for Holocaust- og Folkedrabsstudier nu videreføres eller ikke gør det, må vi se nærmere på det under udvalgsbehandlingen.

Så vil jeg sige, at vi i Kristeligt Folkeparti selvfølgelig både ser frem til en grundig udvalgsbehandling og faktisk også ser frem til en grundig kommentering fra ministerens side af de høringssvar, der er givet, for vi har ikke fået kommentarerne endnu, og dem synes jeg sådan set er nok så væsentlige i forhold til mange af de i

detaljen præcise høringssvar, selv om de altså er afgivet under stærkt tidspres.

Kristeligt Folkepartis endelige stillingtagen til lovforslaget vil afhænge af den udvalgsbehandling, vi har, og også af de svar, som vi måtte få af ministeren, men som det er fremgået af min ordførertale her, har vi altså det væsentlige imod lovforslaget, at vi ikke mener, der har været brug for at ændre på Det Danske Center for Menneskerettigheder og ej heller at nedlægge holocaust- og folkedrabscenteret og føre det ind under den nye institution.

Derfor er det altså med en vis skepsis, vi modtager lovforslaget her, men vi ser frem til en grundig udvalgsbehandling.

Kl. 13.30

Lars-Emil Johansen (SIU):

Efter en noget turbulent graviditet, hvor det til tider har været vanskeligt at afgøre, hvem der var den rigtige far til barnet, er regeringen nu klar til at sætte et nyt institut i verden, som ud over at få stor betydning for Danmarks internationale omdømme også vil få afgørende indflydelse på Grønlands og Færøernes mulighed for uafhængig oplysning og indsigt i den udenrigs- og sikkerhedspolitik, som stadig er fælles for riget, en adgang til indsigt, som historien med sørgelig tydelighed har vist behovet for.

Jeg skal ikke tage stilling til tilbivelsesprocessen ud over at påpege, at det altid er mere anstændigt at gå efter bolden end efter manden, og at det med menneskerettigheder ligesom med folkeretten nu engang er de internationale regler, man må forholde sig til, i stedet for at søge at hænge de personer ud, der formidler dem.

Det er den nordatlantiske gruppes håb, at det nye samlede center vil komme til at yde en lige så objektiv og kvalificeret service over for såvel de enkelte brugere som over for den samlede offentlighed, som vi finder, at særligt DUPI og Det Danske Center for Menneskerettigheder hidtil har gjort. Fra Færøerne og Grønland har vi kun haft gode erfaringer med disse institutioner.

Mens der kan være gode begrundelser for stordriftfordele via den kommende sammenlægning, ser det desværre ud til, at der i processen er gået visse demokratiske fordele tabt. Jeg tænker her specielt på det repræsentantskab, der var knyttet til DUPI, hvor såvel Færøerne som Grønland var repræsenteret. Dette er nu bortfaldet, og vores lande er ikke sikret lignende repræsentation i den nye struktur.